

Ostře sledovaná škola

Chcete poradit se školou? Tak vám doporučíme Gymnázium Bohumila Hrabala v Nymburce

Dobrý den,

ráda bych vám řekla, proč jsem chtěla na gymnázium a co mě k tomu vedlo.

Když jsem chodila do 3. třídy základní školy, dověděla jsem se o jisté výběrové škole pro chytré děti. O dva roky později přišel den, kdy jsem se musela opravdu rozhodnout, co chci. Na dni otevřených dveří jsem si všimla tabulky s procentem studentů, kteří se po studiu dostali na vysokou školu. A já měla jasno.

Teď, po roce na této škole, mohu říct, že jsem spokojená. A ptáte se proč? Až na této škole jsem naučila spoustu věcí. Profesoři a profesorky se většinou zajímají o všechny vaše názory a povídají si s vámi. Učebny jsou dobře vybavené. Víte, lidé vám rozumí a snaží se řešit spoustu věcí, pomoci vám a normálně komunikovat. Gymnázium je dost rozdílné oproti základce. Realita je lepší než mé očekávání, i když jsou tady profesoři, kteří mi jsou nepříjemní, ale takoví lidé se najdou všude. Nikdy bych neměnila zpět. Doufám, že mi tato škola pomůže dál se vzdělávat a dostat se na vysokou školu.

Víte, proč jsem si vybrala gymnázium v Nymburce?

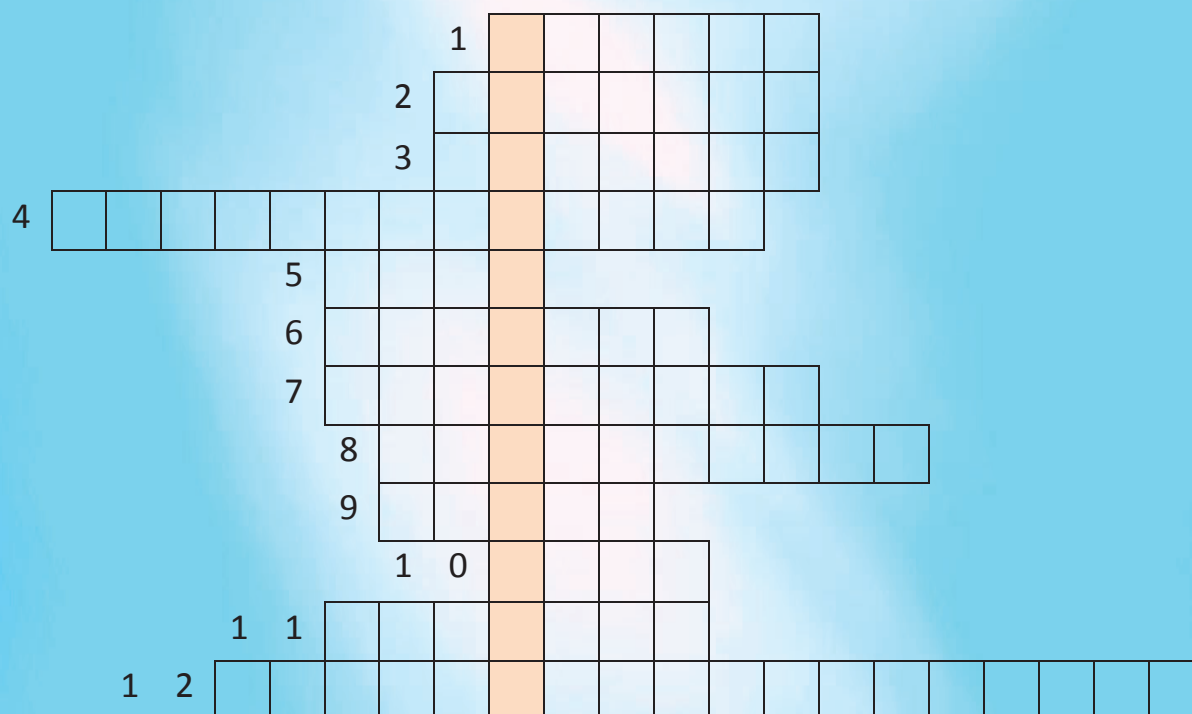
Důvod je jasný. Před gymnáziem jsem chodila na ZŠ na Loučeni. Mohla jsem chodit tam, škola byla do 9. třídy, měla jsem super kamarádky, často nám dávali ředitelské volno, ale byl tady jeden důvod. Když jsme začali nové téma, učili jsme se ho hrozně dlouho. Já jsem byla ve třídě vždy o krok napřed. Nové téma jsem se naučila rychle. Proto nás s mamkou napadlo, co kdybych zkusila gymnázium?

Tak to začalo. Na zkoušky jsem se učila hodně dlouho. Kamarád mi půjčil knížku se SCIO Testy, paní profesorka třídní mě doučovala témata, která bychom brali až později, chodila jsem k jedné paní profesorce na testy a doma jsem se učila ostošest. Zkoušky se pomalu blížily a já byla čím dál nervóznější.

Zkoušky už byly tu! Celá třída mi držela palce, ale byli smutní, že bych je opustila. Zkoušky byly hodně těžké, ale zvládla jsem je.

Doma jsme později zjistili, že mě nevzali, protože jsem se umístila těsně pod čarou. Na škole v přírodě mi mamka zavolala, že mě vzali.

Ted' už je to 2 roky, co tu jsem, a jsem tady spokojená. Všem budoucím studentům to zde moc doporučuji, i když jsou tu často testy, nebo nebudete muset nějakého učitele, ale aspoň vás něco naučí.

- 1) Městys, ve kterém je zámek s labyrinty.
- 2) Město, kde je Gymnázium Bohumila Hrabala.
- 3) Město, kde je hodně továren a znečištěné ovzduší.
- 4) Krajské město Královéhradeckého kraje.
- 5) Krajské město Zlínského kraje.
- 6) Vlaková zastávka mezi Ostrou a Kostomlaty nad Labem.
- 7) Typické perníky nebo závodiště.
- 8) V městě je velká lávka přes Labe.
- 9) Hlavní město ČR.
- 10) Největší město na Moravě.
- 11) V zoo mají bílé tygry.
- 12) Na trati S2.

Školní černá kronika

Úraz: O přestávce šel po chodbě. Spolužák vycházející z chlapecké toalety otevřel dveře a poškozený do nich narazil.

Pozvánka na Vánoční akademii

Takže já vás z vlastní zkušenosti zvu na Vánoční akademii gymnázia Bohumila Hrabala. Chcete se pobavit a zároveň pomoci africkým dětem? V tom případě musíte přijít! Uvidíte většinu tříd gymnázia. Navíc si můžete zakoupit vyrobené výrobky od studentů. Každý návštěvník si sedne na pohodlné

sedadlo. Představení budou hlavně zpívaná, taneční a hraná. Stejně vám už sousedi říkali, jaká to byla krásná akademie, a ptali se vás, co vám se líbilo nejvíc. Vy se stydíte jim říct, že jste tam nebyli. To musíte napravit! Tato akademie se bude konat v Hálkově divadle v Nymburce od 17:00 h. dne 8. 12. 2016. Vstupné bude dobrovolné. Už se na vás moc těšíme!

Čím a jak dlouho se dopravujete do školy?

A. Koželská	Vlakem, 45 minut
J. McGrath	Na kole. 6-7 minut
M. Machurka	Vlakem, 20 minut
V. Corinne	Vlakem, 1 hodina
R. Mlázovská	Autem nebo vlakem, 20-25 minut
L. Lipták	Na kole nebo autem, 10 minut
Š. Rajová	Autem, 10 minut
M. Soukup	Vlakem, 50 minut
V. Kolbabová	Pěšky, 2 minuty
J. Koláčná	Autobusem, 10 minut
K. Málková	Vlakem, 30 minut
J. Hejduková	Na kole, 10 minut
L. Drlíková	SVIŽNOU chůzí, 15 minut
L. Bubeníková	Autem, 5 minut
L. Osifová	Pěšky, 10 minut

Odstraněné automaty

Na konci minulého roku nám ze školy odstranili automaty. Většině studentů se to pochopitelně nelíbilo, protože si v nich mohli kupovat sladkosti a sladká pití.

Sladkosti jsou ale nezdravé, a tak právě proto jsou automaty pryč. Myslím si ale, že odstranění automatů neomezí to, aby si studenti přestali kupovat nezdravé věci, protože si je mohou zakoupit v kterémkoli obchodě mimo školu.

Nějací studenti si třeba také nenosí svačinu z domova a kupovali si ji až ve školních automatech, což teď nemohou, takže třeba nemají svačinu žádnou.

Myslím si, že odstranění automatů je nesprávné a stejně to nesplní svůj účel a akorát to všem vadí.

Kde jsou automaty?

V listopadu 2016 jsem vyšla k automatům, abych si jen koupila svačinu. Už jsem se blížila, ale bylo tam mnoho žáků a automaty nikde. Byly tam jen svíčky a květiny.

Podle mého názoru je to špatně. Je sice pravda, že tam byly i nezdravé sladkosti, ale škola to jen mohla vyměnit za automaty se zdravým jídlem. Studenti zapomenou svačinu a ani sušenku si nemohou koupit.

V skoro všech školách automaty zrušili a nahradili. Nevím a mrzí mě, proč to neudělá i naše škola.

7	2		6	8	4			5
3	8	6	7		5	2	1	4
4		9	2	3	1	8	7	
5	3	4	8	7		6	9	
	6			1	3	5	4	2
1	9	2	5	4			8	3
6	4	8	3	5	7	1		9
9		5		2		3	6	7
	7	3	1	6	9	4	5	

8	5	4	9	6	1	3	7	2
7	6	3	8	2	4	5	1	9
6	2	1	7	5	3	8	4	9
3	8	7	6	4	5	2	1	9
2	4	2	5	4	6	7	8	3
1	6	2	5	4	6	7	8	3
8	6	4	2	5	3	1	9	7
5	9	1	6	7	2	8	4	3
4	5	6	1	8	7	9	2	3
3	8	7	9	6	2	1	4	5
7	2	1	6	8	4	9	3	5

Automaty opouští školu

Automaty opustily naši školu v listopadu roku 2016. Většině žáků velice chybí a chtějí je sem zpět.

Osobně si myslím, že to je i není škoda. Chápu, že je odstranili kvůli tomu, abychom jedli zdravější věci než jen sladkosti a brambůrky. Na druhou stranu nám sem mohli dát automaty, které by byly plněny zdravou výživou. Nějaké děti si občas zapomenou svačinu a chtěly by si koupit něco k snědku. Nemají tu možnost si zajít něco nakoupit. Podle mě by bylo dobré mít tady kvalitní ovoce, bagety, zeleninové saláty atd.

Spousta studentů by se mnou podle mě souhlasila, ale i spousta ne. Takový je pouze můj názor.

Školní černá kronika

Spolužákova zrada: Udeřil spolužáka pet lahví do obličeje.

				6	2			8
2	1		7	8			3	
	7	5						
				4		8		1
	9						4	
6		8		5				
						9	6	
	6			3	8		5	4
3			6	1				

7	8	2	9	1	6	4	5	3
4	5	1	8	3	2	7	6	9
3	6	9	5	7	4	2	8	1
2	9	3	7	1	8	4	6	5
5	4	6	3	2	8	1	9	7
1	7	8	6	4	9	3	2	5
6	7	5	3	9	1	4	2	8
9	1	6	7	8	4	5	3	2
8	4	3	9	5	6	2	7	1

Co pro mě znamenají Vánoce?

Vánoce pro mě znamenají mnoho. Jsou to svátky klidu a pohody. Začnu nejdůležitějším, a to je rodina.

O Vánocích se sejdem celá rodina. 23. prosince společně zdobíme stromeček. 24. prosince máme k obědu jen bezmasou polévku. Odpoledne jdeme k babičce a dědovi, kde na nás čeká ještě teta se strýcem. Poté jdeme společně na hřbitov a do kostela. Sice nejsme věřící, ale setkáme se tam s mnoha přáteli a to k Vánocům patří.

Večer před večeří se koukáme z okna na svítící zlaté prasátko. Dřív, jako děti, jsme věřily, že když na Štědrý den nebudeme jíst sladké, tak večer uvidíme zlaté prasátko. Teď se tomu jen smějeme. K večeří máme řízky, bramborový salát, kapra a klobásky. Po večeří pouštíme lodičky se svíčkou. Je to naše rodinná tradice. Pak si rozbalíme dárky. Večer si celá rodina pustíme Pelíšky.

25. prosince jdeme k jednomu prarodičům. A opět se setkáme se strýcem a tetou, ale tentokrát i s bratrancem a jeho manželkou. Tam probíhá večer stejně. Jen se nekoukáme na Pelíšky, ale hrajeme společenské hry.

26. -28. prosince jedeme k druhým prarodičům. Společně se sestřenicí a strýcem máme slavnostní oběd.

Vánoce mám moc ráda. Je sice stres kvůli dárkům, ale ta krásná vánoční atmosféra a hlavně rodina za to stojí!

Co pro mě znamenají Vánoce?

Pro mě Vánoce znamenají svátky radovánek, oslav, svátečních jídel, dárků a mnoha dalšího.

Každé Vánoce u nás probíhají takto: ráno se probudím a jdu si dát snídani. K snídani jím vánočku, nebo něco jiného, ale hlavně ne maso, to se nesmí jíst až do večere. Po snídani se díváme na TV a hrajeme hry. K obědu obědvám houbovou polévku a loupané brambory. Po obědě zase hrajeme hry a sledujeme TV. Před večeří se projdeme po vesnici. Před večeří se oblečeme do svátečního. Než začneme jíst, musíme se pomodlit. Až všichni dojí svou porci, zazvoní zvonek a to je znamení, že už smíme ke stromečku.

Vánoce mám hodně ráda.

Mé milované Vánoce

Myslím, že Vánoce představují hlavně radost, lásku a klid. Kdyby se mě někdo zeptal, co si představím, když se řekne slovo Vánoce, asi bych odpověděla: „Sníh, světýlka a červenou, zelenou a bílou barvu.“

Jen škoda, že v Česku sníh o Vánocích často nevidáme. Pokud tedy nebydlíme v horách. Ráda bych se podělila o má pravidla slavení Vánoc.

- 1) Odpočítávání dnů do Vánoc
 - Ano, bez odpočítávání by to být nemohlo, jinak nevíte, kdy se máte těšit.
- 2) Kakao
 - Sladké, horké kakao, aby byly sladké Vánoce!
- 3) Vánoční světýlka
 - Výzdoba, na kterou nesmíme zapomínat.
- 4) Vánoční filmy
 - Jak by někdo mohl slavit Vánoce bez filmů? Každý rok si musíme připomenout film *Sám doma*.
- 5) Poslouchání Vánočních písní
 - Kdy jindy, když ne o Vánocích?
- 6) Citování hlášek z filmu *Pelíšky*
 - Berme Vánoce s humorem, prosím!

A mohla bych pokračovat. Ale to bych nemohla psát o dalších věcech spojených s Vánocemi. Velmi ráda se procházím po Praze. Cítím vůni perníčků, čajů a vidím lidi, kteří jsou šťastní. Samozřejmě nemohu vyřadit tradici zdobení stromečku a nákupy dárků. A pečení. Je toho prostě moc, ale i přes to jsou Vánoce jedním z mých nejoblíbenějších svátků a jsem za ně ráda. Tak si je užijte také, protože to stojí za to.

					8		4
6			3				
5				8			1
3		4	2	8			7
9			1		6		2
	2			5	4	9	1
	8		4				5
				1			7
1		3					

8	4	9	7	2	5	3	6	1
7	2	3	1	6	8	5	9	4
5	6	1	3	9	4	2	8	7
1	3	6	4	5	7	9	2	8
2	8	4	9	3	1	7	5	6
9	7	5	6	8	2	4	1	3
3	1	2	8	4	9	6	7	5
6	5	7	2	1	3	8	4	9
4	9	8	5	7	6	1	3	2

NÁZORY NA VYSVĚDČENÍ

 Vysvědčení. To je něco, čeho se dost studentů bojí, hlavně kvůli reakci jejich rodičů. Co se týče mě, tak se moc neobávám, protože vím, že mí rodiče by mě pochopili. Každý rok je to tak, že rodiče chtějí, abych se snažila, a doufají, že snad nepřinesu špatné známky. Samozřejmě, že chtějí, abych měla co nejlepší vysvědčení, ale když bude někde ta dvojka, tak to nevadí. U nás je vysvědčení něco jako potvrzení o tom, že jsem úspěšně (snad) dodělala další rok školy. Hlavně žádný stres. Vždy pak porovnávám své vysvědčení s tím, které je mé mámy. Je to docela vtipné, jak nám nejdou stejné věci. Potom jdeme obvykle do cukrárny, abychom to pořádně „oslavili“. Pak mi vždy volá děda, jak to dopadlo, a pográtuluje mi.

 Už je to tady! Období, kdy žáci shánějí známky, usmiřují si rodiče tím, že pomáhají doma. U nás své rodiče moc nepřipravuji na vysvědčení. Rodiče ode mě čekají, že budu mít dobré známky a vyznamenání. Chtějí jen po mně, abych se snažila získat pěkné známky, a pokud se něco nepovede, nevadí jim to, hlavně, když vědí, že jsem se snažila. Babička si vždy ze mě dělá legraci, když mi volá, jestli jsem nedostala nějakou pětku. Po vysvědčení, když přijdeme domů, vyrazíme na výlet do města. Na vysvědčení se mi nelíbí, jak vždy učitelé říkají: „Je to jen známka.“ Ale pak vám na tom záleží, jakou si vyberete školu.

 Vysvědčení. To slovo vyvolává v mnoha studentech, žácích, prostě obecně dětech školou povinných hrůzu z trestu za špatné známky. Díky tomu si získalo různé přezdívky jako třeba „úmrtí list“. Je to hlavně proto, že rodiče mají ve zvyku očekávat od svých ratolestí stále lepší a lepší výkon. Děti se pak naštvou a natruc se přestanou snažit. U nás v rodině má tento sklon především hlava rodiny, která vždy chce, abychom měli lepší známky, než se nám podaří získat. Mně, ani mému bratrovi, se pochopitelně nikdy nepodaří získat samé jedničky. Otec nám neustále připomíná, že on měl pěkná vysvědčení, kde byly dvě dvojky maximálně, a od nás očekává, že budeme stejně dobří. V rodině mé bývalé kamarádky probíhá konec školního roku úplně jinak. Její otec zemřel při autonehodě a její matce jsou obě, ona i její sestra, úplně volné. Nebudu je jmenovat, ale často jsem měla pocit, že kdyby některá z nich někoho zabila, bylo by jí to jedno. Charlott (tak jsme jí vždy z legrace říkali) je přirozeně nadaná a učení jí jde samo, ale musím však konstatovat, že je velký „lajdák“. Ale zpátky k vysvědčení. Prostě každý rodič má jiný názor a děti jsou na tom úplně stejně. Někdo konec školního roku miluje, protože to znamená prázdniny, a někdo nenávidí, jelikož doma dostane výprask.

Redaktoři si pro Vás připravili anketu s některými kantory**a položili jim tyto otázky:**

- 1. Chtěl/a jste být jako malá/ý profesorem/kou? Nebo co jiného jste chtěl/a dělat?**
- 2. Co byste chtěl/a změnit na této škole?**
- 3. Studoval/a jste na tomto gymnáziu?**

Černá Alena: 1) „Nechtěla jsem učit, ale být dětskou lékařkou.“
2) „Moc se mi nelíbí výzdoba tříd.“
3) „Studovala jsem.“

Flesarová Monika: 1) „Nechtěla jsem být učitelkou, chtěla jsem být veterinářkou.“
2) „Přála bych si méně studentů v jedné třídě, výklad by byl jednodušší.“
3) „Na tomto gymnáziu jsem nestudovala.“

Kotýza Pavel: 1) „Učitelem jsem chtěl být už od střední školy, kdy jsem si řekl, že to zkusím.“
2) „Chtěl bych změnit přezouvání.“
3) „Ano, studoval jsem.“

Nedbal Martin: 1) „Jako dítě jsem toužil být sportovec.“
2) „Chtěl bych jezdit výtahem.“
3) „Studoval jsem tady.“

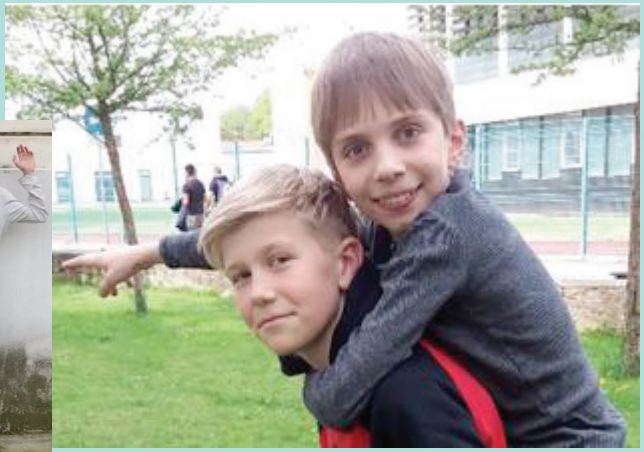
Soukup Miroslav: 1) „Nechtěl jsem být učitel, jako každý malý kluk jsem chtěl být popelář.“
2) „Adaptovat podkroví, mohla by z toho být třeba učebna.“
3) „Ano, studoval jsem na této škole.“

Suchánková Blanka: 1) „Chtěla jsem být už od malička učitelka, bohužel.“
2) „Změnit bych chtěla studenty.“
3) „Studovala jsem.“

Trtíková Renata: 1) „Ne, chtěla jsem být právnička.“
2) „Změnila bych všechno.“
3) „Ne, nestudovala.“

Veisy Corinne: 1) „Ano chtěla.“
2) „Chtěla bych větší sborovnu jako ve Francii.“
3) „Nestudovala.“

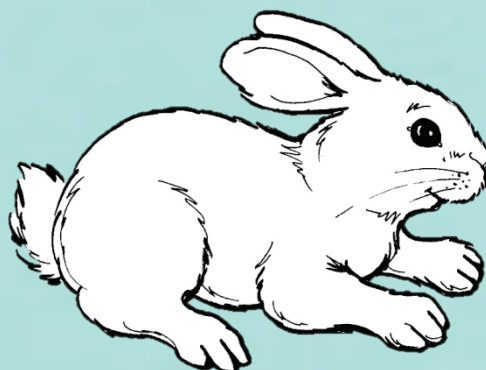

Sněžný králík

Malá holčička jménem Nina šla jednoho zimního dne ze školy. Když šla polem, narazila na zraněného králíčka. Byl úplně celý bílý. Nině se líbil a taky jí ho bylo líto. A tak ho vzala do rukou a zjistila, že je prokřehlý až na kost. Odnese si ho domů. Když otevřela dveře, maminka ji chtěla přivítat, ale když si všimla, že drží malá Nina v ruce králíčka, začala se hned ptát, kde ho vzala, co mu je a kde ho bude chovat. Nina jí na všechny otázky trpělivě a jistě odpovídala... Máma nakonec králíčka přijala, a dokonce společně s Ninou pomohla přesvědčit i tátu... Za měsíc byl po intenzivní péči Niny zdravý, a tak se Nina s králíčkem rozloučila a vypustila ho tam, kde ho poprvé našla. Králík se otočil, zabouchal tlapkou do země (to mělo být asi poděkování) a zmizel v malinkém sněžném tornádu. Bylo to sice zvláštní, ale Nina nad tím nijak nepřemýšlela. Od té doby se Nině daří, na co sáhne. V dospělosti se stala zvěrolékačkou a zachraňuje životy všem zvířátkům, která jsou nemocná nebo raněná. V jejich rukách ještě nezemřelo žádné, ale opravdu ŽÁDNÉ zvíře...

Paní Zima

Vždy, když se objeví paní Zima, vzpomínám na Silvestr 2015. Ten rok k nám přijela má velmi dobrá kamarádka Klára. Ráno jsem odklízela sníh z příjezdové cesty, aby hosté mohli projít a nebyli celí od sněhu. Když k nám všichni dorazili, začali jsme si povídat a hrát hry. Jediní, kteří ještě chyběli, byli naši sousedé, kteří měli přijít později. Hned, co jsme slyšeli zaklepaní, vstali jsme a šli je přivítat. „To je hrozný, jak máte strmou tu příjezdovku,“ řekla sousedka a její manžel se jen smál. „Představte si, já jdu po těch schodech a najednou sedím na zemi.“ To už to soused nevydržel a smál se na celé kolo. „Vždyť vy tam máte vrstvu ledu!“ A pak mi to došlo. Když jsem odklízela sníh, a opravdu pečlivě, příjezdová cesta nám namrzla. A mě s Klárou nenapadlo nic lepšího, než se obléct a jít ven „bruslit“. Křičely jsme na celou vesnici, že nikdo nemá takový led a nemůže bruslit jako my. Poté jsme dělaly sněhové koule a házely je na náš dům. Byl to skvělý zážitek.

Lyžařský Kurz

1) Jaký byl váš nejlepší zážitek

- **Ondra Skořepa:** Hraní flašky po večerech.
- **Štěpán Lojka:** Svíčková s knedlíky.
- **Tereza Štěpničková:** Společné trávení času s účastníky LVVZ.
- **Kamila Zdvořilá:** Že jsem se naučila lyžovat.
- **Sabina Kadeřábková:** Diskotéka.
- **Václav Wagner:** Když mi Jirka spadl na lyžích na hlavu.

2) Byl pro vás lyžařský kurz náročný, proč?

- **Alena Pustá:** Víceméně ano, protože jsme neustále stáli na lyžích.
- **Ondra Jakubal:** Ne, lyžařsky kurz pro mě náročný nebyl.
- **Klára Kohoutová:** Ne, byl v pohodě.

3) Líbil se vám lyžařský kurz a proč ?

- **Petra Kameníková:** Ano, líbil, byla tam sranda.
- **Kateřina Pokorná:** Ano, líbil se mi.
- **Jenda Němec:** Ano, líbil, protože jsem tam byl se skupinou lidí, která mi byla příjemná.
- **Vanda Samohelová:** Ano, byl boží, protože jsem tam byla s dobrou společností.

Školní černá kronika

Seděl na židli s rukou položenou na lavici. Spolužák si mu na ruku omylem sedl.

Poškozená seděla na lavici. Spolužačka k ní přistoupila, uchopila ji za nohy, poškozená pak přepadla pozadu z lavice a udeřila se o podlahu do hlavy.

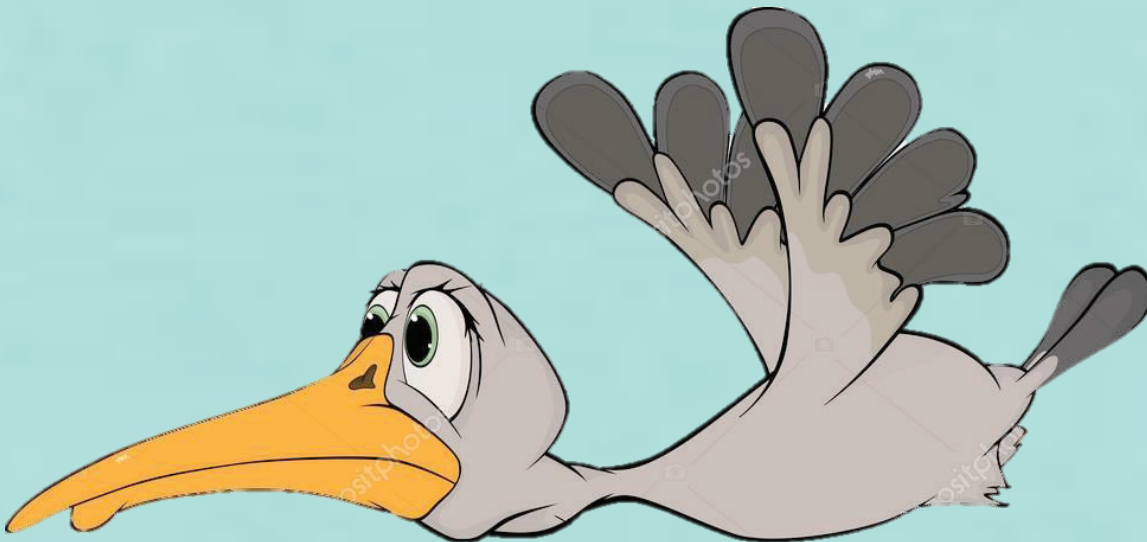
Pranostiky

Kolik mlh v březnu k nebi stoupá, tolik bude ještě mrazů po Velikonocích.

V březnu prach a v dubnu bláto - sedlákovi roste zlato.

Březen suchý, duben mokrý a květen větrný - pytle obilím a sudy vínem naplní.

Na svatého Řehoře čáp letí od moře, žába hubu otevře, líný sedlák, který neoře.

Velikonoce

Když se vysloví slovo Velikonoce, hned si vzpomenu na pomlázku a na kraslice. Pro křesťany jsou to jedny z nejvýznamnějších dnů v roce, jsou významnější než Vánoce.

Velikonoce dělíme na:

Zelený čtvrtek – oslava jara, proto se mají jíst zelené potraviny

Velký pátek – ukřižování Ježíše Krista

Bílá sobota – příprava na neděli (pečou se beránci atd.)

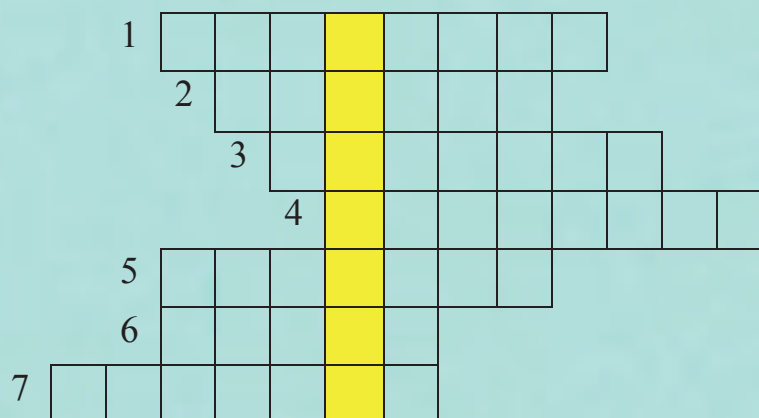
Boží hod velikonoční – svěcení velikonočních pokrmů

Velikonoční pondělí – tradice šlehání pomlázkou a polévání vodou

Historie Velikonoc

Kdysi bylo velikonoční období vítáním jarního slunovratu, postupem času se Velikonoce především díky křesťanské církvi přeměnily na oslavy znovuzrození Ježíše Krista. Současná podoba Velikonoc už ale není tak duchovní, Velikonoce jsou především kulturní, společenskou a také komerční událostí.

1. Nabarvené vajíčko.
2. Chceš-li dostat vajíčko, musíš zaspívat ...
3. Peče se to na Velikonoce.
4. Plete se to na Velikonoce.
5. Strom, na kterém rostou chundelaté kvítky.
6. Líhne se z toho kuře.
7. Skáče to a není to klokan.

Měsíc lásky a (bohužel) i maturit

Květen, jak už možná víte z nadpisu, je měsícem lásky a i těch maturit. Upřímně nikdo se na maturitu netěší, a to včetně mě. Občas se ale najde někdo, kdo se na maturitu těší, ale o těch dnes nemluví. Každopádně máme téma Lásky, o té bych řekl jen něco málo a potom vám s asistentem dáme pár rad „Jak se neztrapnit na prvním rande“. Lásky je velice zajímavá a pro mne ošemetná záležitost. Myslím, že jsme si všichni dělali o ostatních špatný obrázek kvůli tomu, že se bavili s nějakou holčkou/klukem, ne? V naší třídě se to drží až dodnes (skoro). Také je těžké se domluvit se na tzv. chození. Ve chvíli, kdy s někým chodím, nevím, jestli to tak bere i on, což při manželství moc nejde.

Rady, jak se neztrapnit na prvním rande:

1. Oblékněte se tak, aby jste nevypadali, jako kdybyste se chystali na pole. (Není to nezbytné, ale rozhodně nedoporučuji chodit oblečený jako farmář.)
2. Vyčistěte si zuby. (Je důležité, aby se při každém vašem úsměvu ten druhý nemusel dívat jinam.)
3. Platí ten, kdo zval, většinou. (Bývá zvykem, že platí muž, nebo ten, kdo zval, ale pokud se dohodnete jinak, je to na vás.)
4. MLUVTE SLUŠNĚ! (Ne každý se vyžívá ve vulgární mluvě, tak na to, prosím, dbejte!)
5. Nechovejte se dětinsky. (Ne každý se snaží na 1. rande trefit svůj budoucí protějšek masovou koulí a u vás by to nemuselo být jinak.)
6. Lichotky a jejich používání. (Je dobré prohodit o tom druhém pár hezkých slov, ale nemusíte to opakovat za každou větou.)
7. Na schůzky jen s úsměvem . (Na rande či schůzkách dělejte, jen co vás baví, není dobré se do něčeho nutit.)
8. Deodorant. (To je ta NEjdůležitější část, pokud nevoníte dvakrát vábně, tak je ostatní snažení k ničemu.)
9. Pozor na jména. (Ve chvíli, kdy na rande chodíte častěji, je důležité si zapamatovat, s KÝM na něj jdete!)
10. Pusa na rozloučenou? (Není rande jako rande, ani zdaleka na každém 1. rande dostanete pusu, tak pozor na to.)

A aby vám nebylo smutno, tak vám sem napíši nějaké vtipy:

Jde králíček do obchodu, před kterým je dlouhá fronta. Králíček se dere dopředu, tlačí se a razí si cestu, až nakonec narazí na medvěda, který ho hodí dozadu. „Nepředbíhej,“ řekne ještě a hledí si svého. Králíček si povzdechne a znovu se dere dopředu, znovu narazí na medvěda a ten znovu řekne: „Nepředbíhej!“ a znovu ho hodí dozadu. „Já ten obchod snad nikdy neotevřu.“

Králíček přijde do ochodu a ptá se: „Máte mrkvovou zmrzlinu?“ „Ne, omlouvám se, Králíku, možná příště.“ Králíček přijde další den a znovu se optá na mrkvovou zmrzlinu a dostává stejnou odpověď jako minule. Třetí den Králíček znovu navštíví obchod a zeptá se: „Máte mrkvovou zmrzlinu?“ „Ano, speciálně pro tebe jsme ji udělali, Králíčku.“ Králíček odpoví: „Ta je ale hnusná, co?“

Sedí vlk u rybníka a kouří dýmku. Přijde k němu žába a zeptá se „Ahoj, vlku, co to děláš?“ „Ále, kouřím z dýmky, chceš to taky zkusit?“ „Jasně,“ odpoví žába „jak se to dělá?“ „No, to natáhneš ten kouř do plic a doplaveš na druhou stranu rybníka, potom vyfoukni a užij si ten pocit.“ Žába to udělá a najde ji hroch. „Ahoj, žábo, co to děláš?“ „Ále, kouřím z dýmky, jestli chceš taky, tak si doplavej támhle za vlkem a on tě to taky naučí.“ Hroch to udělá, vynoří se před vlkem z rybníka, vlk vyletí do vzduchu a řekne: „Žábo! Už to vypusť!“

Maturita

V období letošních jarních maturit se stal maturantem i můj bratr. Položila jsem mu několik zvědavých otázek:

Co ti maturita dodala do života? Zatím jsem složil pouze zkoušku ze slohu.

Co bys poradil budoucím maturantům? Připravovat se už v septimě.

Jaká je tvoje největší motivace? Potvrzení všeobecných znalostí.

Zažíval si spíš stres, nebo klid? Klid.

Myslíš si, že je maturita důležitá?

Je důležitá, ale nemyslím si, že složení maturitní zkoušky se z vás stane vzdělanější člověk.

Co budeš dělat po maturitě? Budu studovat na vysoké škole.

Jak moc ses učil na písemné práce? Moc ne, budu se učit až o „Svatém týdnu“.

Co sis vybral k matuře? Angličtinu, ruštinu, češtinu a matematiku.

Co mne zajímá aneb proč jsem si vybrala Školní časopis

Tento školní rok si studenti naší třídy mohli opět vybrat volitelné předměty. Školní časopis mě zaujal už v primě, ale bohužel nebyl otevřen.

Letos se ale tento zajímavý předmět konečně zapsal do rozvrhu. Jsem moc ráda, protože ve školním časopise píšeme články. Také jsme se tady dozvěděli například rozměry různých tištěných médií. Nebo jsme také probírali strukturu novin a věřím, že se letos naučíme ještě mnoho zajímavého. Tento předmět mně opravdu baví a vřele ho doporučuji dalším mladším spolužákům.

Školní časopis dokonale naplnil má očekávání a myslím si, že u ostatních je to také tak. Jsem moc ráda, že jsem si vybrala právě tento předmět.

Co mě zajímá? Školní časopis

Když jsem si minulý rok vybírala, jaké budu mít volitelné předměty, tak padla volba také na Školní časopis. Moc jsem nevěděla, co od něj mám očekávat, ale přišel mi jako zajímavý.

První hodiny mě moc nebavily, protože jsme měli suplování a psali jsme o tom, co jsme dělali o prázdninách, ale když jsme pak konečně měli paní učitelku, kterou mít máme, tak jsme se začali učit o médiích a psali jsme také pozvánku na Vánoční akademii a to mě bavilo.

Celkově mě tento předmět zatím baví a jsem ráda, že jsem si ho vybrala. Doporučila bych ho všem, které baví psát o různých věcech. Myslím, že i ty, které nebaví na češtině sloh, by tento předmět mohl zaujmout, protože to není tak přísné a můžete si zde vyzkoušet spoustu věcí.

Školní časopis

Pro letošní rok jsem se rozhodla docházet na školní časopis. Předmět, od kterého jsem si slibovala alespoň trochu zábavy, mě velice zklamal, především náplní celého předmětu.

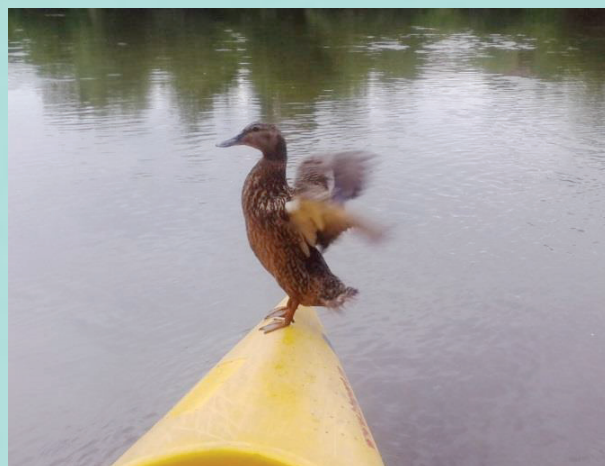
Doufala jsem, že budeme psát do opravdového časopisu našeho gymnázia s důležitými zprávami ze zahraničí, domova i novinkami o naší škole. Místo toho pořád jen píšeme různá cvičení, skoro jako při hodině českého jazyka.

Já osobně jsem na něj šla hlavně proto, že mi přišel jako nejmenší zlo. Vlastivědný seminář je rozhodně lepší. Doporučuji pouze lidem, kteří mají rádi český jazyk. Pro tyto studenty bych doporučovala i literární praktikum.

Předmět je však lepší než matematika s podporou ICT, takže bych ho doporučila i lidem, kteří nemají rádi matematiku.

Vodácký kurz

Každý rok je pro septimy a 3. ročník VG pořádán sportovní kurz, konkrétně vodácký. Tento kurz naučí studenty manipulaci s lodí jak na klidné, tak na divoké vodě. A nejen to. Studenti zažijí hodně zábavy a odnesou si spoustu zážitků.

Školní černá kronika

Úraz: Studentka držela v ruce papír. Požádala spolužáka, aby kousek toho papíru odstříhl, ten ji stříhl do ruky.

Redaktoři časopisu

Šéfredaktor: Mgr. Málková Květa

Redaktoři: Babic Jakub

Jakubal Ondřej

Kadeřábková Sabina

Kameníková Petra

Kohoutová Klára

Král Michal

Lojka Štěpán

Mazánek Matěj

Němec Jan

Pokorná Kateřina

Pustá Alena

Samohelová Vanda

Skořepa Ondřej

Štěpničková Tereza

Vávrová Anna

Wagner Václav

Zdvořilá Kamila